

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/879/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813215732
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813215732.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa: Mgr. V. Y., bytom H., E. č. XXX, proti odporcovi: H. poisťovňa, a.s. I. F. A., IČO: 00 585 441, so sídlom G., I. č. 4, o zaplatenie 165 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. apríla 2014, č. k. 13C/17/2014-74, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 165 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,5% ročne zo sumy 165 eur od 25.02.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 5,28 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 427 ods. 1, § 428, § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 ods. 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 6 písm. b/, § 11 ods. 7, 8 Zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a výsledkami vykonaného dokazovania keď mal preukázané, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Súd zistil, že dňa 12.11.2001 o 15.45 hod. na ceste do N. motorové vozidlo O. Y., ktoré šoférovala F. H., pri obchádzaní H. N., ktorú šoféroval navrhovateľ vymrštili kolesá O. Y. kameň, ktorý nárazom do čelného skla H. N. spôsobil navrhovateľovi škodu - prasknutie čelného skla na pravej strane z pohľadu vodiča. Priebeh škodového deja mal súd za preukázaný na jednej strane oznámením škodovej udalosti poisteným zo dňa 16.11.2012 svedkyňou F. H. ako aj výpoveďou navrhovateľa a svedkyne F. H.. Z výpovede svedkyne tiež vyplynulo, že v čase vzniku škody nebol na mieste vzniku škody nikto okrem navrhovateľa a jeho manželky ako spolujazdkyne a svedkyne a ani žiadne iné motorové vozidlo, ktoré by mohlo spôsobiť navrhovateľovi uvedenú škodu. Súd mal za to, že z hľadiska právneho uplatnené nároky je potrebné posudzovať podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom predpokladmi vzniku zodpovednosti prevádzkovateľa pri škodách spôsobených prevádzkou motorového vozidla sú vznik škody, udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky a príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. V danom prípade rozdiel medzi sumou zaplatenou navrhovateľom za opravu čelného skla v sume 414,94 eur a sumou, ktorá bola navrhovateľovi vyplatená z titulu poistného plnenia z havarijného poistenia navrhovateľa v W. poisťovni, a.s. v sume 249,94 eur. Teda uplatnená škoda v sume 165 eur je suma, ktorá navrhovateľovi nebola vyplatená W. poisťovňou, a.s. z

titulu havarijného poistenia navrhovateľa ako zmluvná spoluúčasť. Navrhovateľ preukázal, že udalosť, ktorá mu spôsobila škodu na čelnom skle bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla O. Y., ev č. PD XXX AF (vymrštenie kameňa spod kolies motorového vozidla má pôvod v prevádzke motorového vozidla - prejavom prevádzky motorového vozidla je otáčavý pohyb jeho kolies). Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla spôsobil škodu. Teda navrhovateľ v konaní preukázal aj príčinnú súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. Za vzniknutú škodu navrhovateľovi zodpovedá prevádzkovateľ motorového vozidla O. Y. a keďže ten má uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u odporcu, je odporca ako poisťovateľ z povinného zmluvného poistenia povinný uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci za poisteného nahradiť podľa § 4 ods. 2 Zák. č. 381/2001 Z.z.. Prevádzkovateľ motorového vozidla O. Y. má nárok, aby odporca ako poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody a zároveň má navrhovateľ v zmysle § 15 ods. 1 Zák. o povinnom zmluvnom poistení ako poškodený právo uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ svoj nárok voči odporcovi riadne preukázal, a preto je odporca ako poisťovateľ povinný navrhovateľovi ako poškodenému uplatnený nárok na náhradu škody uhradiť. Súd preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 165 eur a spolu s touto sumou zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi aj uplatnený 6,5%-tný ročný úrok z omeškania z tejto sumy od 25.02.2013 do zaplatenia v zmysle § 11 ods. 8 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a v zmysle § 10c Nar. vlády č. 87/1995 Z. z. podľa § 3 ods. 1 cit. Nariadenia v stave účinnom do 31.01.2013. Súd uviedol, že v zmysle § 11 ods. 8 Zák. o povinnom zmluvnom poistení platí, že ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6 (poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie, a to do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené), je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poistený oznámil škodovú udalosť odporcovi 16.11.2012. Odporca až dňa 24.04.2013 preposlal e-mailom navrhovateľovi oznámenie o riešení škodovej udalosti zo dňa 08.02.2013. Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody pred 08.02.2013. Odporca nijako nepreukázal, že by navrhovateľovi do troch mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti písomne vysvetlil dôvody, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie. Vzhľadom na to súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania od uplatňovaného dňa 25.02.2013. Ak teda odporca ukončil vyšetrovanie 08.02.2013, dostal by sa do omeškania 16. dňom, t. j. dňom 24.02.2013. Keďže si navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania v nižšej výške ako by boli zákonné úroky z omeškania, súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania v uplatnenej výške 6,5% ročne od 25.02.2013 do zaplatenia. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 5,28 eur pozostávajúce z nákladov na fotenie dokladov v sume 2,08 eur a nákladov navrhovateľa na cestovné na pojednávania dňa 14.03.2014 a 04.04.2014 v celkovej sume 3,20 eur (4x cestovné 0,80 eur za cesty 2x H. - K. a späť). O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, keď navrhovateľ je oslobodený od súdnych poplatkov na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.10.2013 č. k. 7Ro/350/2013-32.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd návrh zamietne, prípadne sa domáhal zrušenia veci a vrátenia na ďalšie konanie súdu prvého stupňa. Ako odvolací dôvod použil ustanovenie § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. teda, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Má za to, že sa nemožno v danom prípade stotožniť so závermi súdu prvého stupňa. V dôvodoch odvolania poukázal na ustanovenie § 4 ods. 2, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom má za to, že navrhovateľ neuniesol svoju dôkaznú povinnosť a návrh nepreukázal. Je toho názoru, že predmetné oznámenie o škodovej udalosti poisteným - H. F., nemožno považovať za dokument preukazujúci zodpovednosť vodiča motorového vozidla, ktorým mala byť škoda spôsobená. Oznámenie škodovej udalosti poisteným je dokladom o tom, že sa určité osoby v určitom

čase stretli na určitom mieste s opisom viditeľných poškodení na ich motorových vozidlách. Je podľa neho prakticky nemožné vzhľadom na veľkostný a hmotnostný nepomer medzi oboma vozidlami, aby ku škode na vozidle navrhovateľa došlo takým spôsobom ako ho opísal navrhovateľ a neskôr aj škodca - svedkyňa F. H.. Navyiac pri riadení motorového vozidla sa vodič primárne venuje a sleduje situáciu, ktorá sa odohráva pred ním a až následne sleduje situáciu, ktorá sa odohráva za ním. Sama svedkyňa na pojednávaní uviedla, že nemohla reálne vidieť ako kameň z jej vozidlo odfrkol. Ďalej uviedla, že má za to, že na takéto skutočnosti sa uzatvárajú poistené zmluvy a poisťovne by mali na ich základe tieto škody reálne plniť. Tvrdenie svedkyne o plnení z poistných zmlúv nepopierajú, ale považujú za potrebné poukázať na uvádzané ustanovenia § 15 ods. 1 cit. zákona, že navrhovateľ je povinný svoj nárok preukázať. Svedkyňa uviedla, že kameň, ktorým mal byť poškodené čelné sklo navrhovateľa nevidela, ale uverila tvrdeniu navrhovateľa, ktorý ju presvedčil o tom, že to bol práve jej vozidlo, spod kolesa ktorého odletel kameň a ten poškodil - rozbil čelné sklo navrhovateľa. Ďalej odporca poukázal na ustanovenie § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v prípade objektívnej zodpovednosti podľa tohto ustanovenia musí byť príčinou osobitná povaha prevádzky pre prevádzkovateľa a následkom vznik škody. V rámci znášania dôkazného bremena je poškodený - navrhovateľ povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. V prípade odmršteného kameňa od kolies si vodič vzhľadom na hmotnosť takto odmršteného predmetu nemôže byť vedomý toho, že spod jeho kolies odletel kameň, pretože túto skutočnosť vzhľadom na pomer hmotnosti vozidla a kameňa nemôže zaregistrovať. Vzhľadom na túto skutočnosť podľa názoru odporcu nie je preukázané, že príčinou škody ako následku je prevádzka poisteného motorového vozidla, a preto nemôže byť dostatočne preukázaný ani kauzálny nexus. Domnieva sa, že zodpovednosť prevádzateľa upravuje § 428 Občianskeho zákonníka s poukazom na existenciu liberačných dôvodov: svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví len ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Má za to, že odmrštenie kameňa od kolies motorového vozidla nemá pôvod v prevádzke motorového vozidla. Okolnosti majúce povahu v prevádzke vozidla sú okolnosťami vnútornými. Zásadne sa jedná o technický stav vozidla a jeho súčastí spojených s vozidlom, napr. zlyhanie bŕzd motora, vady materiálov a iné. Ostatné okolnosti sú okolnosťami, ktoré existujú mimo samotného vozidla, sú okolnosťami vonkajšími a nesúvisiacimi s prevádzkou motorového vozidla napr. konanie tretích osôb, zvierat, prírody, iné vonkajšie okolnosti. V zásade sa prevádzateľ v zmysle druhej vety § 428 Obč. zákonníka môže zbaviť zodpovednosti za škodu, ktorá síce bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, avšak bola vyvolaná vonkajšími okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke. Kameň ležiaci na vozovke je podľa názoru odporcu jednoznačne vonkajšou okolnosťou, nemá pôvod v prevádzke a je jasné, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať a prevádzkovateľa môžeme liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Je toho názoru, že odporca vyvinul všetko objektívne možné úsilie, ktoré možno požadovať, aby zabránil vymršteniu skalky. Vzhľadom na splynutie kameňa s vozovkou, faktickú nemožnosť rozpoznať prekážku na vozovke a zabrániť tomuto druhu nehôd má za to, že od prevádzateľa nie je možné požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody, a preto je zbavený zodpovednosti za škodu. Pokiaľ bol odporca zaviazaný aj k úhrade súdneho poplatku v sume 16,50 eur za podaný návrh na začatie konania z dôvodu, že uznesením bol navrhovateľ podľa § 2 ods. 2 Zák. o súdnych poplatkoch oslobodený od súdnych poplatkov, k tejto povinnosti sa nemôžu vyjadriť, keďže uznesenie, ktorým bol navrhovateľ oslobodený od povinnosti zaplatiť súdny poplatok im nebolo doručované.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu odporcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdiť.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia. Navrhovateľ vo svojom odvolaní výslovne uvádza, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia vecí - dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p..

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, ktorý posúdil podľa správnych zákonných ustanovení, § 427 ods. 1, § 428 Obč. zákonníka, § 4 ods. 2, 4, § 15 ods. 1 ako aj § 11 ods. 8 Zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré ustanovenia správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav. Pri správnom a úplnom vyhodnotení vykonaných dôkazov podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 132 a nasl. O.s.p. súd vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov účastníkov vyplynuli a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom vrátane záveru o povinnosti odporcu ako poisťovateľa zaplatiť navrhovateľovi (poškodenému) náhradu škody v preukázanej výške 165 eur s prísl., spôsobenej prevádzkou osobného motorového vozidla O. Y..

Odporca v odvolaní uviedol skutočnosti a námietky, ktoré nie sú spôsobilé spochybniť správnosť zistených skutočností hodnotenia dôkazov a právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa, neodôvodňujú iné rozhodnutie o uplatnenom nároku. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym názorom súdu prvého stupňa v prejednávanej veci, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a okolnosťou, ktorá má svoj pôvod v prevádzke dopravného prostriedku. Uvedený právny názor súdu prvého stupňa je v súlade so zásadami, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 427 ods. 1 Obč. zákonníka a z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, pričom v posudzovanej veci nebol dôvod sa od týchto zásad odchyliť.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v ust. § 427 až § 431 Obč. zákonníka je osobitným druhom občiansko-právnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 Obč. zákonníka spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Osobitná povaha prevádzky spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku, ktorému nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie, ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré ani prevádzkovateľ ani vodič nemôžu vplyvať, preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť v záujme ochrany tretích osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa. U prevádzkovateľa motorového vozidla je toto riziko znášania následkov zodpovednosti za škodu spôsobené ich prevádzkou zmiernené tým, že každý prevádzkovateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

V súdnej praxi je už ustálený názor, podľa ktorého pod pojmom stret prevádzok treba rozumieť nielen tzv. priamy stret prevádzok dvoch alebo viacerých prevádzkovateľov dopravných prostriedkov, ale tiež aj vzájomné škodné pôsobenie dvoch prevádzok na seba, tzv. nepriamy stret, pri ktorom síce nedochádza k zrážke dvoch alebo viacerých dopravných prostriedkov, ale prevádzkou jedného dopravného prostriedku sa nepriamo ovplyvní prevádzka druhého dopravného prostriedku, v dôsledku čoho dôjde k jeho poškodeniu.

Navrhovateľ podaným návrhom uplatnil priamy nárok proti odporcovi (poisťovateľovi) podľa § 15 ods. 1 Zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov z titulu náhrady škody spôsobenej na jeho motorovom vozidle poškodením čelného skla vozidla, ku ktorej došlo počas jazdy vozidiel odmrštením kameňa spod kolies motorového vozidla zn. O. Y.. Za túto škodu zodpovedá objektívne poistený prevádzateľ motorového vozidla a odporca ako poisťovateľ je povinný za poisteného plniť, keďže u neho uplatnil

právo vyplývajúce mu z poisťného vzťahu. V posudzovanom prípade škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky a okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke (tzv. vnútorná okolnosť) a nemožno súhlasiť s názorom odporcu, že odmrštenie kameňa ležiaceho na ceste spod kolies motorového vozidla je vonkajšou okolnosťou, ktorá s prevádzkou motorového vozidla nesúvisí, resp. nemá svoj pôvod v prevádzke. Ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, ako je tomu v posudzovanom prípade, prevádzateľ sa svojej zodpovednosti nemôže zbaviť (§ 428 prvá veta OZ).

Vzhľadom k týmto skutočnostiam súd prvého stupňa po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel k správneému záveru o preukázaní zákonných predpokladov zodpovednosti poisteného za vzniknutú škodu a výšky škody (ktorá nebola v konaní spochybnená) spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku a správne rozhodol, pokiaľ návrhu ako dôvodnému vyhovel, pričom správne rozhodol aj o priznaných úrokoch z omeškania zo žalovanej sumy. Rovnako správne súd prvého stupňa rozhodol aj o náhrade trov prvostupňového konania a o povinnosti odporcu zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok z návrhu. Navrhovateľovi bolo uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 28.10.2013 priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel, v zmysle § 2 ods. 2 Zák. o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. správne súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť sumu a poplatok z návrhu odporcovi. V tomto smere je nedôvodná námietka odporcu uvádzaná v odvolaní, že sa nemôžu k tejto povinnosti bližšie vyjadriť, keďže mu nebolo doručené uznesenie, ktorým bolo navrhovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. V danom prípade predmetným uznesením nebola odporcovi uložená žiadna povinnosť, a preto nebolo dôvodné a zo zákona ani vyplývajúce doručovať predmetné uznesenie o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov aj odporcovi.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.